

Sag C-749/18**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

30. november 2018

Forelæggende ret:

Cour administrative (Luxembourg)

Afgørelse af:

29. november 2018

Appellanter, appelindstævnte i kontraappellen

Aktieselskabet B

Aktieselskabet C

Selskab med begrænset ansvar D

Appelindstævnte, appellanter i kontraappellen:

Administration des contributions directes

I. Tvistens baggrund og de faktiske omstændigheder

- 1 Det franske aktieselskab A (tidligere AA) har i Storhertugdømmet Luxembourg oprettet et datterselskab B, som selv har syv datterselskaber, der er »skattepligtige i Luxembourg« (herefter »hjemmehørende«), hvori det i hver af disse besidder mere end 95% af selskabskapitalen. Selskabet B og dets syv datterselskaber har valgt at omfattes af den luxembourgske ordning om sambeskatning, hvorefter skatten beregnes på grundlag af koncernens konsoliderede overskud.
- 2 Selskaberne C og D er ligeledes hjemmehørende selskaber, og datterselskaber til det franske aktieselskab A. Selskabet B har ikke nogen kapitalandel i disse to selskaber. Ved særskilte skrivelser af 8. december 2014 ansøgte selskaberne B, C og D om fra den 1. januar 2013 (første skrivelse) og fra den 1. januar 2014 (anden skrivelse) at indtræde i sambeskatningsordningen.

- 3 De henviste bl.a. til dom af 12. juni 2014, SCA Group Holding m.fl., C-39/13 - C-41/13, EU:C:2014:1758 (jf. nedenfor; herefter »SCA Group Holding-dommen«).
- 4 Ved afgørelse af 3. februar 2015 anførte administration des Contributions directes (skattemyndighederne), at sambeskatningsordningen kun angik et skattemæssigt hjemmehørende (i Luxembourg) moderselskab (vertikal sambeskatning). Skattemyndigheden gav derfor afslag på denne ansøgning med den begrundelse, at denne betingelse ikke var opfyldt, idet selskabet B ikke havde nogen kapitalandel i de selskaber, der skulle indtræde. Selskaberne B, C og D indbragte sagen for tribunal administratif (forvaltningsdomstol).
- 5 I mellemtiden ændrede lov af 18. december 2015 sambeskatningsordningen ved i det væsentlige at udvide ordningen til koncerner, der alene består af moderselskaber (horisontal sambeskatning). Det præciseres udtrykkeligt i loven, at et selskab i en sambeskattet koncern ikke samtidigt kan indgå i en anden sambeskattet koncern. Denne nye lovbestemte ordning finder først anvendelse fra og med skatteåret 2015.
- 6 Ved dom af 6. december 2017 afviste tribunal administratif (forvaltningsdomstol) sagen for så vidt angik skatteåret 2013 med den begrundelse, at ansøgningen dateret den 8. december 2014, ikke var blevet indgivet inden for den fastsatte frist, dvs. inden udgangen af skatteåret 2013. Med hensyn til skatteåret 2014 fandt tribunal administratif (forvaltningsdomstol), at afslaget på sambeskatning under henvisning til, at de ansøgende selskaber ikke var ejet af et hjemmehørende moderselskab eller et moderselskab med fast driftssted i Storhertugdømmet Luxembourg, ikke var i overensstemmelse med artikel 49 TEUF og 54 TEUF.
- 7 Appellanterne indbragte den 15. januar 2018 sagen for Cour administrative (appeldomstol i forvaltningsretlige sager). Staten iværksatte derefter kontraappel af den del af dommen, hvorved tribunal administratif (forvaltningsdomstol) havde givet appellanterne medhold i sagen for skatteåret 2014.

II. Relevante retsfor skrifter

A. EU-retten

- 8 Kapitel 2 i TEUF med overskriften »Etableringsretten« indeholder følgende to bestemmelser:

Artikel 49

»Inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser er der forbud mod restriktioner, som hindrer statsborgere i en medlemsstat i frit at etablere sig på en anden medlemsstats område. Dette forbud omfatter også hindringer for, at statsborgere i en medlemsstat, bosat på en medlemsstats område, opretter agenturer, filialer eller datterselskaber.

Med forbehold af bestemmelserne i kapitlet vedrørende kapitalen indebærer etableringsfriheden adgang til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed samt til at oprette og lede virksomheder, herunder navnlig selskaber i den i artikel 54 anførte betydning, på de vilkår, som i etableringslandets lovgivning er fastsat for landets egne statsborgere.«

Artikel 54

»Selskaber, som er oprettet i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning, og hvis vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor eller hovedvirksomhed er beliggende inden for Unionen, ligestilles, for så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel, med personer, der er statsborgere i medlemsstaterne.

Ved selskaber forstås privatretlige selskaber, heri indbefattet kooperative selskaber, samt alle andre juridiske personer, der henhører under den offentlige ret eller privatretten, med undtagelse af selskaber, som ikke arbejder med gevinst for øje.«

B. National ret

Den luxembourgske lov om indkomstskat

9 Artikel 164a bestemte følgende:

»1. Hjemmehørende kapitalselskaber (...), hvor mindst 95% af selskabskapitalen ejes (...) af et andet hjemmehørende kapitalselskab (...) eller af et ikke-hjemmehørende kapitalselskabs faste [luxembourgske] driftssted (...) kan efter ansøgning herom indtræde i sambeskatning med moderselskabet eller det faste [luxembourgske] driftssted, således at deres respektive skattemæssige resultater sammenlægges med moderselskabets eller det faste [luxembourgske] driftssteds skattemæssige resultat. (...)

4. Sambeskatning er betinget af, at moderselskabet eller det faste [luxembourgske] driftssted og de pågældende datterselskaber indgiver en fælles skriftlig ansøgning herom. Ansøgningen indgives til Administration des contributions directes [skatteforvaltningen] inden udgangen af det første skatteår for den periode, hvor der ansøges om sambeskatning, idet denne periode skal omfatte mindst fem skatteår (...)

10 Lov af 8. december 2015 erstattede artikel 164a i lov om indkomstskat som følger:

»(1) I denne artikel forstås ved:

(...)

5. sambeskattet koncern: enten en koncern bestående af det konsoliderende moderselskab og det (de) sambeskattede selskab(er) (...), eller en koncern

bestående af det konsoliderende datterselskab og det (de) sambeskattede selskab(er) (...). Et selskab, som indgår i en sambeskattet koncern kan ikke samtidigt indgå i en anden sambeskattet koncern. (...)«

Det præciseres i artikel 7: »Denne lov træder i kraft fra beskatningsåret 2015«.

III. Parternes argumenter

A. *Selskaberne B, C og D*

- 11 Appellanterne har til støtte for appellen gjort indvending mod, at tribunal administratif (forvaltningsdomstol) fandt, at ansøgningen om sambeskatning for skatteåret 2013 skulle have været indgivet inden udgangen af skatteåret 2013. De er af den opfattelse, at de pågældende selskabers forpligtelse til at indgive deres ansøgning om horisontal sambeskatning inden udgangen af skatteåret 2013, er ensbetydende med, at de pålægges en urimelig eller uforholdsmæssig byrde henset til princippet om EU-rettens effektive virkning.
- 12 Appellanterne har påberåbt sig SCA Group Holding-dommen. De har fremhævet lighederne mellem den nederlandske ordning, der var omhandlet i de sager, der gav anledning til denne dom, og den luxembourgske sambeskatningsordning, der forelå før reformen ved lov af 8. december 2015, bl.a. for så vidt som de to ordninger udelukkede en horisontal sambeskatning. Appellanterne har henvist til, at Domstolens dom finder anvendelse generelt, og at fortolkningen af EU-rettens bestemmelser ikke alene har fremtidig virkning, men ligeledes virkning *ex tunc*, således at en domstol, selv på retsforhold, der er opstået inden dommen, skal anvende denne fortolkning, idet den skal undlade at anvende enhver modstridende bestemmelse i national lov.
- 13 Under antagelse af, at den sambeskatningsordning, der var gældende inden skatteåret 2015, var i strid med EU-retten har appellanterne gjort gældende, at denne ordnings ulovlige følgevirkninger bør afhjælpes, og at det ville være i strid med princippet om EU-rettens effektive virkning at nægte dem at indtræde i sambeskatningen fra den 1. januar 2013 under henvisning til, at et rent formelt krav, nemlig overholdelse af den frist, inden for hvilken ansøgningen skal indgives, ikke var opfyldt, for så vidt som et sådant krav må antages for uforholdsmæssigt vanskeligt at opfyldt, henset til de standpunkter, som de luxembourgske forvaltningsmyndigheder og domstole indtog i 2013.

B. *Staten*

- 14 Staten har nedlagt påstand om stadfæstelse af dommen, for så vidt angår den del heraf, som afviste ansøgningen for 2013.
- 15 Derimod har Staten gjort gældende, at tribunal administratif (forvaltningsdomstol) ikke skulle have givet medhold i sagen vedrørende skatteåret 2014.

- 16 Indledningsvis er Staten af den opfattelse, at den dagældende lov ikke foreskrev horisontal sambeskatning mellem datterselskaber inden for samme koncern. Det var først efter lov af 18. december 2015, at ordningen blev ændret til fra skatteåret 2015 at omfatte horisontal sambeskatning.
- 17 Staten har i øvrigt fremhævet, at selv om lov af 18. december 2015 anvendes med tilbagevirkende kraft, er det heri stadig fastsat, at »et selskab, som indgår i en sambeskattet koncern [...] ikke samtidigt [kan] indgå i en anden sambeskattet koncern«. Ifølge Staten indebærer ændringen fra den traditionelle vertikale sambeskatning til den horisontale sambeskatning implicit en opgivelse af den eksisterende koncern, og fører i anden omgang til, at der skabes en ny sambeskattet koncern. Koncernens øverste selskab, som har en central og afgørende rolle på dette område, skal som følge heraf erstattes af et andet øverste selskab, som fremover er hjørnестenen i den nyskabte koncern, hvilket ikke er sket i den foreliggende sag.

IV. Cour administrative's begrundelse og resultat

A Det første præjudicielle spørgsmål

- 18 Den luxembourgiske sambeskatningsordning defineres som en »særordning for beskatning af den konsoliderede indkomst i en koncern«, der foreskrives af skatteneutralitetsmæssige grunde. Den giver en koncern mulighed for at samle deres skattemæssige resultater i det konsoliderende selskab for at nå et konsolideret skattemæssigt resultat, som alene beskattes hos det konsoliderende selskab.
- 19 I den foreliggende sag tilsigtes det i ansøgningen, at selskaberne C og D indtræder i sambeskatning med selskabet B som det konsoliderende selskab. For så vidt som det er ubestridt, at sidstnævnte selskab ikke er moderselskab til de to førstnævnte selskaber, men i lighed med disse er datterselskab til det franske selskab A, der er hjemmehørende i Frankrig og koncernens øverste selskab, har appellanternes ansøgning til formål at skabe en horisontalt sambeskattet koncern mellem datterselskaber til samme ikke-hjemmehørende moderselskab, der ikke har fast driftssted i Storhertugdømmet Luxembourg.
- 20 På daværende tidspunkt var en sådan sambeskatning ikke tilladt i luxembourgsk lovgivning.
- 21 Tribunal administratif (forvaltningsdomstol) har med rette henvist til SCA Group Holding-dommen vedrørende den nederlandske ordning med skattemæssige enheder, der omhandlede en ansøgning indgivet af tre selskaber, der havde deres vedtægtsmæssige hjemsted i Nederlandene, hvorved de søgte at blive forenet i én skattemæssig enhed, idet disse selskaber var ejet af et selskab med hjemsted i Tyskland. Tribunal administratif (forvaltningsdomstol) udledte heraf, at i lighed med den omhandlede nederlandske lovgivning er forbuddet mod, at et ikke-

hjemmehørende moderselskab med hjemsted i en anden EU-medlemsstat danner en skattemæssig enhed mellem sine datterselskaber, således som det følger af den luxembourgske lovgivning inden ændringen heraf ved lov af 18. december 2015, i strid med EU-retten og nærmere bestemt artikel 49 TEUF og 54 TEUF.

- 22 Cour administrative (appeldomstol i forvaltningsretlige sager) finder derfor, at der – henset til den analyse, som Domstolen foretog af den nederlandske ordning med skattemæssige enheder, som var omhandlet i dom af 12. juni 2014 – foreligger alvorlig tvivl med hensyn til, hvorvidt den luxembourgske lovgivning inden ændringen heraf ved lov af 18. december 2015, er forenelig med etableringsfriheden som omhandlet i artikel 49 TEUF og 54 TEUF.

B. Det andet præjudicielle spørgsmål

- 23 Det er korrekt, at lov af 18. december 2015 ændrede sambeskatningsordningen ved at indføre – ved siden af den allerede eksisterende ordning om vertikal sambeskatning mellem et hjemmehørende konsoliderende moderselskab eller dets faste luxembourgske driftssted og dets hjemmehørende datterselskaber eller datter-datterselskaber – ordningen om horisontal sambeskatning mellem et konsoliderende datterselskab og de øvrige datterselskaber til et ikke-konsoliderende moderselskab, uanset om det er hjemmehørende eller ej.
- 24 På den anden side fandt denne samlede ændring først sted med virkning »fra skatteåret 2015«. I medfør af princippet om, at loven ikke kan have tilbagevirkende kraft, finder Cour administrative (appeldomstol i forvaltningsretlige sager), at disse ændringer ikke kan finde anvendelse ud over den tilbagevirkende kraft, der formelt var fastsat for tidligere skatteår, nemlig 2013 og 2014 i den foreliggende sag.
- 25 Cour administrative (appeldomstol i forvaltningsretlige sager) finder, at ordningerne om vertikal og horisontal sambeskatning er strukturer, som gensidigt udelukker hinanden, således at kombinationen af disse to ordninger inden for samme sambeskattede koncern ikke er tilladt, og at ændringen af den ene ordning til anden medfører, at den eksisterende sambeskattede koncern ophører.
- 26 Det følger heraf, at selv om det første spørgsmål besvares bekræftende, vil Cour administrative (appeldomstol i forvaltningsretlige sager) nå til den konklusion, at det forhold, at der foreligger en eksisterende vertikalt sambeskattet koncern, inden for hvilken selskabet B fungerer som det konsoliderende øverste selskab, er til hinder for, at samme selskab kan indgå i en anden horisontalt sambeskattet koncern og dér fungere som det konsoliderende datterselskab. Cour administrative (appeldomstol i forvaltningsretlige sager) må således stadfæste afslaget på sambeskatning med den begrundelse, at så længe den vertikalt sambeskattede koncern ikke er opløst, kan skattemyndighederne gyldigt give afslag på appellanternes ansøgning om dannelse af en anden horisontalt sambeskattet koncern, der omfatter selskabet B.

- 27 Som Staten selv har medgivet, og som appellanterne ligeledes har fremhævet, ville opløsningen af den vertikalt sambeskattede koncern imidlertid stride mod kravet om, at denne sambeskatning har en bindingsperiode på mindst fem år, hvilket ville medføre, at der måtte foretages rettelser af disse datterselskabers og selskabet B's individuelle beskatning.
- 28 Appellanterne har i øvrigt ganske relevant gjort gældende, at denne løsning skaber en ny og ubegrundet forskelsbehandling til skade for ikke-hjemmehørende moderselskaber. En ren luxembourgsk koncern ville således have mulighed for at indgå i en vertikal sambeskatning, hvor den konsoliderende enhed er det ultimative moderselskab, og hvor indtrædelsen af en søstergren af andre datterselskaber i den sambeskattede koncern ikke ville blive betragtet som dannelsen af en ny koncern, men som en simpel ændring af den eksisterende koncern. En koncern, hvis moderskab ikke er hjemmehørende, og som, for i Storhertugdømmet Luxembourg at danne en vertikal sambeskatning – som i den foreliggende sag – ville skulle anvende et mellemliggende datterselskab som konsoliderende selskab i den luxembourgiske koncern, ville derimod ikke have ret til at lade et andet søsterselskab til datterselskabet indtræde i den eksisterende sambeskatning, og dette blot fordi det ultimative moderselskab er et ikke-hjemmehørende selskab.
- 29 Henset hertil betvivler Cour administrative (appeldomstol i forvaltningsretlige sager), at forpligtelsen til at bringe en eksisterende vertikal sambeskatning til ophør inden der kan dannes en horisontalt sambeskattet koncern er i overensstemmelse med etableringsfriheden som omhandlet i artikel 49 TEUF og 54 TEUF. Cour administrative (appeldomstol i forvaltningsretlige sager) ønsker oplyst, om etableringsfriheden indebærer, at det må godkendes, at der sker ændring af en eksisterende vertikal sambeskattet koncern ved tilføjelse af søsterselskaber til det luxembourgiske konsoliderende selskab, og at samme sambeskattede koncern skal anses for at bestå så længe det er samme selskab, der fungerer som konsoliderende selskab, idet spørgsmålet om, hvorvidt dette selskab, på grund af tilføjelsen af søsterselskaberne, ændrer sin rolle som konsoliderende moderselskab til en rolle som nationalt konsoliderende datterselskab, er uden betydning, så længe dette selskab fortsat er det konsoliderende selskab, hvori alle den sambeskattede koncerns resultater konsolideres.

C. Det tredje præjudicielle spørgsmål

- 30 Såfremt de to første spørgsmål besvares bekræftende skal Cour administrative (appeldomstol i forvaltningsretlige sager) give den ret, som Domstolen i henhold til artikel 49 TEUF og 54 TEUF har anerkendt til fordel for appellanterne, til at indtræde i en eksisterende sambeskattet koncern ved at undlade at anvende de af lovens materielle betingelser, der ikke er i overensstemmelse med EU-retten, fuld virkning.
- 31 Ikke desto mindre forholder det sig således, at appellanterne stadig vil skulle overholde kravene og de proceduremæssige regler og i særdeleshed den

lovbestemte frist om indgivelse af ansøgning inden udløbet af det indeværende skatteår. For så vidt angår skatteåret 2014 har appellanterne overholdt denne frist, idet de indgav deres ansøgning den 8. december 2014, inden udløbet af dette skatteår, nemlig den 22. december 2014. Med hensyn til skatteåret 2013 tiltræder Cour administrative (appeldomstol i forvaltningsretlige sager) tribunal administratif's (forvaltningsdomstol) konstatering af, at den dertil knyttede ansøgning er tilgået skattemyndighederne efter fristen. Ansøgningen blev således indgivet den 22. december 2014, selv om den skulle være tilgået myndighederne inden udgangen af skatteåret 2013.

- 32 Cour administrative (appeldomstol i forvaltningsretlige sager) henviser til Domstolens grundlæggende principper om tilbagebetaling af skatter og afgifter, som en medlemsstat har opkrævet i strid med fællesskabsrettens regler, bl.a. dom af 8. marts 2001, Metallgesellschaft m.fl. (C-397/98 og C-410/98, EU:C:2001:134). Cour administrative (appeldomstol i forvaltningsretlige sager) bemærker dog, at denne praksis fra Domstolen gælder for spørgsmål i sager anlagt af skatte- og afgiftspligtige om tilbagebetaling af allerede fastsatte og betalte skatter og afgifter, men hvis opkrævning senere hen er blevet kendt i strid med EU-retten.
- 33 Appellanterne har dog ganske relevant gjort gældende, at erstatning for tilsidesættelse af EU-retten endog kan ske på et tidligere stadium end tilbagebetalingen af ulovligt opkrævede skatter og afgifter ved at indrømme den pågældende den oprindelige fordel af en skatteordning, som til at begynde med havde en mere restriktiv rækkevidde i strid med EU-retten, og at en sådan løsning let ville kunne gennemføres, og således ville være den mest effektive løsning til at eliminere de ulovlige følgevirkninger af tilsidesættelsen af EU-retten.

V. Præjudicielle spørgsmål

- 34 Cour administrative (appeldomstol i forvaltningsretlige sager) forelægger derfor Domstolen følgende tre spørgsmål:
1. Skal artikel 49 TEUF og 54 TEUF fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning om sambeskatning, som på den ene side tillader en konsolidering af resultater fra selskaber i samme koncern, og udelukkende tillader vertikal sambeskatning mellem et hjemmehørende moderselskab eller et fast driftssted tilhørende et ikke-hjemmehørende moderselskab og dets hjemmehørende datterselskaber, og som på den anden side tilsvarende er til hinder for en ren horisontal sambeskatning af datterselskaber alene til både et ikke-hjemmehørende moderselskab, der ikke har et fast driftssted, og til såvel et hjemmehørende som et ikke-hjemmehørende moderselskab, der dog har et fast driftssted?
 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 49 TEUF og 54 TEUF da fortolkes således, at de er til hinder for en sådan lovgivning i en medlemsstat om sambeskatning, og nærmere bestemt for den strenge opdeling

mellem ordningen om vertikal sambeskatning (mellem et øverste selskab og dets direkte eller indirekte datterselskaber) og ordningen om horisontal sambeskatning (mellem to eller flere hjemmehørende datterselskaber til et øverste selskab, som ikke er omfattet af sambeskatningen), der følger af denne lovgivning, og forpligtelsen, der følger heraf, til at bringe en eksisterende vertikal sambeskatning til ophør inden der kan dannes en horisontalt sambeskattet koncern, såfremt

- en vertikal sambeskatning med et på nationalt niveau konsoliderende øverste selskab, som er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat (som samtidigt udgør det mellemliggende datterselskab i forhold til det ultimative moderselskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat) og de hjemmehørende datterselskaber til det øverste selskab tidligere – som følge af, at den pågældende medlemsstats lovgivning alene anerkendte vertikal sambeskatning – har været gældende for at kunne omfattes af ordningen, uanset om det ultimative moderselskab har hjemsted i en anden medlemsstat,
- søsterselskaber til det konsoliderende øverste selskab i den pågældende medlemsstat (og dermed også datterselskaber til det ultimative moderselskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat) gives afslag på at indtræde i den eksisterende sambeskatning med den begrundelse, at de to sambeskatningsordninger, den vertikale sambeskatning og den horisontale sambeskatning, er uforenelige, og
- inkluderingen af nævnte søsterselskaber i de konsoliderede resultater for koncernens selskaber – med heraf følgende negative skattemæssige konsekvenser på grund af ikke-overholdelse af det minimumskrav til varigheden af sambeskatningens beståen, som er fastsat i den nationale lovgivning – ville indebære ophøret af den eksisterende vertikale sambeskatning og indførelsen af en ny horisontal sambeskatning, selv om det hjemmehørende konsoliderende selskab (på hvis niveau de sambeskattede selskabers resultater konsolideres) forbliver den samme?

3. Såfremt også det andet spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 49 TEUF og 54 TEUF, sammenholdt med princippet om EU-rettens effektive virkning, da fortolkes således, at de er til hinder for en sådan lovgivning i en medlemsstat om sambeskatning, og nærmere bestemt anvendelsen af en frist i henhold til hvilken enhver ansøgning om indtrædelse i sambeskatning obligatorisk skal indgives til den kompetente myndighed inden udløbet af det første skatteår for den periode, hvor der ansøges om sambeskatning, såfremt

- det ifølge den bekræftende besvarelse af de to første spørgsmål fremgår, at denne lovgivning, på en måde, der er uforenelig med etableringsfriheden, har udelukket horisontal sambeskatning mellem alene datterselskaber til samme moderselskab samt ændringen af en eksisterende vertikal sambeskattet koncern ved tilføjelse af søsterselskaber til det konsoliderende selskab,

- lovgivningen ifølge administrativ praksis eller national retspraksis i den pågældende medlemsstat indtil offentliggørelsen af [Den Europæiske Unions Domstols] dom af 12. juni 2014 (forenede sager C-39/13, C-40/13 og C-41/13), blev anset for at være gyldig,
- flere selskaber efter offentliggørelsen af dom af 12. juni 2014 og inden udgangen af skatteåret 2014, under henvisning til dom af 12. juni 2014 indgav en ansøgning om at indtræde i en eksisterende sambeskattet koncern ved godkendelse af en horisontal sambeskatning med den eksisterende koncerns konsoliderende selskab, og
- denne ansøgning ikke alene vedrører det på tidspunktet for ansøgningens indgivelse stadig indeværende skatteår 2014, men ligeledes det foregående skatteår 2013, fra og med hvilket de pågældende selskaber opfyldte alle de med EU-retten forenelige materielle krav for at kunne omfattes af sambeskatningsordningen?

ARBEJDSDOKUMENT